

BÉTSI MAGYAR KURIR.

És

SOKFÉLE, TOLDALÉKŰL.

Nr. Indult: Pénteken, Februárius' 14-dikén, 1834. 13.

BURKUS ORSZÁG.

Ezen izim alatt: „Burkus Országból,” a' Burkus Státus Ujság, Febr. 4 ről következő zikkelytközöl: A' Lengyeleknek sorsok, kik olly sokáig vóltak önnakarátunk ellen vendégeink, 's kik nem régen Amerika felé eveztek, végre eldült. A' mult hónapokban, borzasztó szélveszek miatt kéntelenítettvén Havrénban, és Harvichban kikötni, — egy a' Deputátusok Kamarájához nyújtott Kérőlevel szerint Algierba kívánkoztak. Mielőtt azonban dolgok felvétellett volna, minden egészségi, és Politziai rendszabások megsértésével, a' szárazra léptek. Néhány Frantziáktól támogattatván, mind azon mód felől, a' miképpen vélek itt bántak, mind a' behajóztatás felől hamis híreket terjesztettek. 650 Lengyel, kiket más Országban, nem tsak hogy meg nem szenvedtek, de még az által utazást sem engedtek meg nekik, Danzigban barátságos elfogadásra találtak, 's számokra a' Kormány épületeiben szállás rendeltetett, — miután itt egy darabig éltek, lassan lassan Amerikába való költözésre kedvet nyilatkoztattak. Eleinte erre a' tisztviselők nem is ügyeltek, 's azt hitték, hogy ez a' viskelegység idővel majd elmúlik: de mivel mindég inkább inkább nyilvánossá lett a' kívánság, nem hagyódhatott minden tekintet nélkül. Így tehát, nem tsak megengedtetett a' Lengyeleknek az Amerikába való utazás, hanem felsőbb hely-

ről az a' határozat is érkezett, hogy egyenként minden Lengyel be adván arról való bizonyoságlevelét, hogy maga jószántából, 's minden kényszerítés nélkül indul Amerikába, ide történendő megérkezésekor segedelemre is tarthat számot, a' mi közlapokban kihirdettetett. De itt még a' Kormány meg nem állapodott: a' kivándorlandóknak jövő sorsokat is bátorságosítani akarta. Illyen tzelből Nevyorkban végre járt, mi légyen szándékjok a' Lengyeleknek Amerikában, 's valljon ott, lesz e' miből élniek? 70,000 Európai, vólt a' válasz, egyszerre ért oda, 's ha különben szerette a' munkát, és betsületes ember vólt, megtalálta élelmét, — annyival inkább lehet ezt 700 Lengyelről reményleni, kik azon nagy kiterjedésű Országban úgy eltűnnek, mint egy tsepp víz a' tengerben: azonfelül azt mondták, hogy a' Szabad Státusokat a' Vadakkal való szünteleni háborúban segíteni fogják, és így a' világ azon részén igen kedves vendégek lenednek. E' szerint a' Kormány semmit sem kételkedett, a' már folyamatba vett előkészületeket bevégezni. A' Lengyeleknek hajóba való szállittatások megparantsoltatott, minekutánna a' Commanderozó Generál által megvizsgáltott mind a' hajó, mind azon szerek, mellyek az útra szükségesnek találtattak. Együttal a' kivándorlandók még egyszer kikérdeztettek a' Marienverderi Királyi Fő törvényszék kiküldött-

jének, egy Auditornak, egy felcsküdt tolmátsnak, és a' Danzigban lévő Amerikai Consularis Agensnek jelenlétében a' felől, valljon jószántokból indulnak e' Amerikába, — 's ebbeli nyilatkoztatás fejenként mindegyiktől aláíratott. Sokan, kik a' Loszszú útazástól féltek, ez alkalommal visszaléptek, mások ismét a' kivándorlandókhoz állottak, 's így történt, hogy miután Ő Felsége egy—egy Lengyelnek Amerikában 30—60 forintot, a' szerint a' mint magokat útközben viselni fogják, kifizettetni parantsolt, a' múlt esztendő Nov. 24 kén öröm kiáltások között határunkat idehagyták. De hát most — 2 hónap után, hol, és hogy találjuk az utazókat? az egyik hajó vélek Havréban, a' másik Harvichban kötött ki, 's frantzia Ujságok tele vannak átokkal, és szitokkal, mellyet a' háládatlanok, Országunk, 's jóltévő Fejedelmünk ellen szórnak! némelleyek közzülök még azt kültötték, hogy számokra szántszándékkal kedvetlen idő, és rossz hajó választatott, tsakhogy útközben szerentsétlenség érje őket, 's a' hajósokat. Erre tsak azt felelhetjük, hogy minden Kormánynak caractere a' világ évkönyvében felvagyon jegyezve, — 's vallyon képes légyen e' Kormányunk illyest véghez vinni, azt a' Demagogusoknak, és Ochlokratáknak minden kiabálásai mellett sem fogja az igazságot szerető barát elhinni. Ha unalom, veszedelem, a' tengeri útazáshoz való szokatlanság, végre a' Lengyeleket arra birták volna, hogy szándékjokat megváltoztassák, azon nem tsudálkoznánk, — de az a' mód, mellyel az ebbeli megváltozást végrehajtották, — valóban ravasz Egoismusnak bélyege, melly a' Lengyeleknek minden tetteiben kitűnik. Őket tsak a' szempillantás köti le, nállok minden tsak buborék: erre nézve hasonlók a' gyerme-

kekhez, (chogy kedvetlenebb hasonlítás ne válaszszunk) kik tsak a' jelenben élnek, 's a' jövődőről való gondot másra hagyják. Ha majd egyszer eszekre térnek, áldani fogják azon Kormányt, melly őket atyai kézzel ápolta. Azon vitatások, mellyek ügyökben a' Deputatusok Kamarájokban tétetnek, 's a' mit mi már régen megmondottunk, hihetően alkalmat nyujtanak nékiek, magokat, és viszonyaikat igazán méltatni.

(Königsbergi Ujság.) A' Danzigból kiindult, 's legközelebb Harvich Angoly kikötőbe érkezett Lengyel kivándorlottak, szinte olly szépen? viselik magokat Országunkra nézve, mint az Elisabeth hajón elindult utasok, hihetően titkos Lengyel Comiténak sugallásából: Harvichból egy Kérőlevelet küldöttek a' Frantzia Kormányhoz, 's a' mennyiben magoknak avval hízelkednek, hogy vagy Frantzia Országban maradhatnak, vagy legalább Algierba küldtetnek, 218 ban már előre lemondtak az Amerikai útról, ellenben 15-en előbbeni nyilatkozások mellett álhatalosan megmaradtak. Az Angoly, Burkus, és Frantzia Követek jelentések következésében, Jan. 17-én a' Kérőlevélre még semmi válasz sem érkezett. Talleyrand Hertzeg oda nyilatkoztatta magát, hogy Ő Udvarától ezen tekintetben utasítást vár. Most tsak az volna kívánatos, hogy az Angoly, vagy Frantzia Kormány gondoskodnék jövődőről állapotokról, de kötve hiszszük, a' mennyiben előbbeni nyilatkoztatás szerint mind a' két Kormány megtagadta elfogadásokat, 's az által a' Burkus Kormányt kényszeríté, számokra az Éjszakamerikai szabad Státusokban menedéket keresni.

SZARDINIAI KIRÁLYSÁG.

Turin Febr. 5-kén. Ugyan azon napon, mellyen a' Genfi Syndicus,

a' Sz. Julieni Commandantst értesítette a' Bellerive alatt kiszállott Lengyeleknek elfogattatások, és lefegyverkeztetések felől, egy osztály, az ottani Kormány minden igyekezetének ellenére, a' Savoyeni határhoz magának útat tört. Febr. 2 kán 120-an Olasz szökevényel, és Zürichi deákokkal szaporodván, — némelly Helvétziába szökött németeknek, sőt néhány Genfi lakosoknak vezérlések alatt Annemasséba érkeztek. Itt a' vámőröket felszóllították, kaptak magokat öhozzájok, — de mivel amazok erre nem állottak, lefegyverkeztettek, 's pénztárok kirabolatott. A' nyughatatlannok azután egy szabadság-fát állítottak fel, 's az Insurrectionalis Kormány nevében Proclamatziókat hirdettek, de minden fogamat nélkül. Következendő napon Thonon felé folytatták útjokat, a' hol Bellerive alatt kiszállott társaikkal egyesülni akartak. De mivel reményekben megsalattatának, és az Országban sehol sem találtak barátokra, más részről, azt is megtudták, hogy Casazza Ceneral ellenek indult, 's már Annecyba érkezett, Ville la Grandnál megállapodtak, 's vissza tértek Genfbe, hol elszéledtek, néhány Lengyelt kivéven, kik minden nyomon szemmel tartatnak. Vezérjek egy ízben nagy veszedelemben forgott, a' midőn önnemberei által csak nem megölettetett. Így végződött ez a' merészlet, 's alkalmatszolgáltata a' Savoyenbelieknek, törvényes Uralkodás eránti vonszódásoknak kitüntetésére. Közönséges volt a' nyughatatlanság szerzői ellen való gyűlölség. A' szabadsággal hazatért katonák között sokan, sejtven a' veszedelmet, visszatértek magok jószántokból a' Regementhez. A' híres Mazzini főszerepet jádzott ezen vétkes merészlet alkalmával, mellyre mint Genfből je-

lentik, társait egy költött levél előmutatásával nógatta, mellynek foglalata arról való biztosítás volt, hogy Genuában, és Szardínia más részein, a' lázzadás zászlója egyszerre kifogtűzetni.

FRANTZIA ORSZÁG.

A' párviadalban elesett Dulongnak eltemetése felől következő levél közöltetik: „Tsak rövideden jelentem, hogy a' temetés békével ment véghez. A' Kormány rendkívül való intézeteket tett vala. Minden vendégfogadó, és kávéház elibe, kivált a' vár körül katonák állitattak; azomban mind ez elmaradhatott volna, mivel a' lakosok semmi galyibát sem tettek. Az elhúnytnak koporsóján óriási betűkkel ragyogott a' Dulong név, 's e' mellett ezüst himzetű pálmák. Délelőtt 11 órakor indult a' kíséret: elől Kürassirok, ezeket követte a' halotti kotsi a' muncipalis őrségtől körülvéve, úgy, hogy a' sokaság nem tolódhatott a' koporsóhoz, mint Lamarque temetésekor. A' kotsi után gyalog a' Követek mentek, kik között csak Lafayette Generált vehettem ki. A' kíséretet kürassérok zárták bé. A' temetésre többen jelentek meg inkább kíváncsiságból, mint politikai szándékból. Dulong Ur általjában esmeretlen volt Párisban. Éppen most hallom, hogy a' katonaság engedelmével, legények vittek volt a' temetőkertbe a' koporsót, de ezt vigyázatlanságból leejtették, a' nélkül mindazáltal, hogy a' rend a' miatt felbomlott volna. Marrast Ur hatalmas beszédet tartott a' halott felett. Még nem tudhatni, nem húz e' maga után ez a' szerentsétlen párviadal egymásikat, úgymint Carrel, és Rumigny között: a' Kormány minden esetre rendszabásokat tett, annak elfordítása végett.

HELVÉTZIA.

Bernből Jan. 16 ról írják: A' közelébbi 6 hetekben Bern Cantont 192 Lengyel hagyta oda, 's részszerint Frantzia Országba, részszerint Angoly Országba, Algierba, és Egyiptomba vándorlottak. 19 Lengyelt az előtt már visszafogadott Frantzia Ország, 47-en a' Kormány tudta nélkül távoztak el, és így már most csak 201 en vagynak Helvétziában, lak közzül hihetően még sokan követik társaiknak példáját.

Vallis Cantonban zendülés támadt. Erre okot szolgáltatott az a' hibás vélekedés, hogy a' Cantonokban nem egyforma számmal vagynak a' lakosok, és így 12,472 embernek személyét senki sem viseli az Országgyűlésen.

Turinból Febr. 3-ról jelentik: A' Savoyeni Igazgatónak értesére esett, hogy Jan. 31-kén éjjel 3 órakor, 300 Lengyel Nyonban hajóra ült, olly szándékkal, hogy Thononnál szárazra lépjen: azomban Bellevire, és Bellotte között feltartóztattak, és lefegyverkeztettek.

Berni tudósítások az említett hírt igazolják avval a' hozzáadással, hogy a' lefegyverkeztetett Lengyelek Copebe szállítottak légyen.

Genfben Febr. 1-jén következő felszólítás tétetett közhírré: „A' Syndicusok, 's Genf Cantonnak, és Köztársaságnak Status Tanátsa a' Katonákhoz. Egy szomszéd, és szövetséges Országot komoly nyughatatlanságok fenyegetik: ti meg fogjátok akadályoztatni, hogy Helvétzia valami zenebonát békével tűrjön: a' Hazának betsülete attól függ, hogy a' Tractatusok híven megtartassanak. Ti, valamint a' Hazsa betsületének érdemes oszlopai, úgy szinte a' függetlenségnek őltalmazói vagytok. A' Kormány számot tart reátek. Bártsak ezen napot azok közzéle-

hetne számlálni, mellyben Genf Canton, a' ti segítségetekkel Helvétziának Neutralitását fenntartotta.“

A' Legyeleknek Bielből történt eltávozások felől Következendő újabb tudósítások érkeztek: Az említett Lengyelek a' Savoyi határ felé tartottak, azért is a' Vaadtlandi úton haladtak, az alatt, míg más oldalról is jövének hozzájuk számos szökevények. Akkor idő tájban a' Bernben resideáló Szardiniai Követ is elindult, 's csak nem egyszerre ért velek Savoyenbe. Az itteni Kormánynak gondja lesz reá, hogy a' nyughatatlanokat oda, a' honnan jöttek volt, vissza útasítsa: azomban a' Berni Kormány is elvégezte, hogy a' kivándorlottakat többé keblébe nem fogadja. Így tehát az idő tanítja meg, mi leszsz következése. A' Bernben maradt Lengyelek közzül sokan vettek úti levelet Frantzia Országba, mások békével a' Cantonban maradtak.

(Zürichi Ujság.) Már néhány nappal ezelőtt elfutamodott a' híre, hogy a' Piemonti, Olasz, és Lengyel szökevények, Savoyenba szándékoznak beütni. A' Genfi Kormány e' felől hihetően tudósított, és azért Jan. 31-kén megparantsolta, hogy a' katonaságtalpon légyen. Febr. 1-jén a' katonák a' Genfi partra keltek, hogy az említett szökevények megérkezések esetében, ezeket visszaverhessék. Hetedfél órakor két bárka 150 Lengyellel megérkezett, kik megkérdeztetven egy Kapitány, és egy Auditor által, mi légyen szándékjok? azt felelték, hogy mivel Vaatlандból elútasítottak légyen, Genfben keresnek magoknak menedéket. Erre a' Kapitány figyelmeztette őket, miért hordanak magokkal fegyvert? Ezen figyelmeztetésre a' fegyveres bárka megfordult, 's elakart illantani, hanem Decombe Auditor

nehány legénységgel egy kis hajóba ült, a' bárka után eredt, azt elérte, 's visszahozta a' Genfi kikötőhelybe. Mihelyt a' Státustanáts e' felől tudósított, a' fegyveres bárkához katonáörizeteket rendelt, később pedig a' fegyvereket a' bárkából kiszedette, 's a' Kormány fegyvertárához akarta szállítani, de abban a' polgárság által megakadályoztatott, úgy, hogy a' fegyverek ismét vissza rakattak a' bárkába. Ugyanakkor tájban a' Kormány parantsolatjára, 4 Lengyel egy szekeren a' határszélhez hozatott. Ezt megtudván a' polgárok, a' szekérre ütöttek, a' benneülőket kiszabadították, illy kiabálás között: „Éljen Lengyel Ország!“ 's az öröket visszaküldötték. Ötödfél órakor a' Státus Tanáts azon Proclamatziót botsátotta közre, mellyet a' Kurír 12-dik számában közlöttünk. Később Hentsch Majorra bízattatott volt, hogy a' fegyveres bárkából hozassa ki a' fegyvereket, de erre a' polgárság miatt semmiképpen reánem mehetett. Éppen most haljuk, hogy V ezen azban elfogatott 150 Lengyel, ismét hajóra tétetett, 's kíséret alatt Vaadtba visszaküldetett.

P O R T U G A L L I A.

(Times.) Lisboa Jan. 18-kán. Saldanha, mint jelentődött, Leiriát bévette, a' midőn az ellenség reszéről 1467 gyalog, és 40 lovasokból, 115-en alig menekedtek meg. Saldanha, a' Miniszterhez írt tudósításában a' többek között így szól: Tudálkozni fog Excellentiád, hogy az elfogattaknak száma nem nagyobb, de katonáim olly nagy tűzben voltak, hogy alig birhatam őket reá, kegyelmeznének meg azoknak, kik kezekre kerülnek. A' jelen történet mindenkinek megalégedésére szolgált, 's úgy hiszem, hogy kevés idő múlva többet fogok közölhetni: azomban még nem tudom bizonyosan,

Coimbrának megyünk e', vagy Abrantesnek, noha az elsőt bizonyosabbnak tartom.“ Terceira Hertzegnek 11,685 embere vagyon, ide nem számlálván Saldanhának osztályát, és az Oportóban, Setubalban, Penichében, Marvaoban, Algarbiában, és a' fő városban tanyázó katonaságot. Dom Miguel serege is érzi annak a' tzikelynek hiányát, melly a' Spanyolnak, és Pörtugallusnak minden szükségét szokta pótolni, úgymint a' dohánynak. — Terceira Hertzegnek kinevezése köztetszést nyert. Gróf Portosanto, az úgy nevezett Palmellai, vagy mérséklett Felekezethez legjobban szít. Ő Palmella Hertzegnek a' Bétsi Congresszusnál társa volt, 's később Követ több udvaroknál. Midőntavaj Juliusban a' Hertzeg Lisbonába vezette be a' Szabadító sereget, ő az itteni Municipalis Kamarának Elölülőjévé neveztetett. A' Liberalisok nem igen szívelték a' kinevezést, mivel azt hitték, hogy Gróf Portosanto minden nemű Képviselei Kormányának elensége legyen, és azért én ezen változást a' jelen környülállások között igen fontosnak tartom. A' Gróf, a' szerint, a' mint hallom, nagy eszű, 's az emberi társaságnak tiszteletre méltó tagja. Magdonald Generalis, a' ki a' Dom Miguel serege feletti Commandóról letett, 11-kán Figueirába ment, hogy ott hajóra üljön. Gróf Figueira, a' ki egy ideig Madridban Követje volt Dom Miguelnek, e' napokban az utolsónak főszállására ment, nem tudni, mi okból, a' mi annyival nagyobb figyelmet gerjesztett, mivel Dom Miguelnek ügye most nagyon rosszúl áll. Mind e' mellett nem lehet tudni, nem fordul e' még viszont jobbra Dom Miguel dolga? mert hányszor megessett, hogy midőn azt hittük, hogy már lehetetlen Dom Pedro kezéből

kiragadni a' borostyánt, — Dom Miguel egyet fordult seregével, 's egyszerre mind azon véleményeket, melyeket sorsa felől jövendöltek, megzáfolta. Az mindenkor nevezetes marad a' históriában, hogy noha Dom Pedro az Országnak mind a' két fővárosát elfoglalta, azonfelül némelly tartományokat is magáévá tett, még is Dom Miguel seregéből, egyetlenegy előkelő tiszt sem ment által hozzá, hanem valamint a' háború elején, szinte azon tüzzel, és álhatatossággal hartzol most is a' bukáshoz közel lévő Királya mellett.

SPANYOL ORSZÁG.

(Memorial des Pyrennées.) Madridból költ levelek jelentik, hogy majd minden tartományok General Kapitanjaitól küldetnek a' Llauderéhoz hasonló értelmű Protestátziók, 's ez birta legyen a' Királynét Miniszteriumának megváltoztatására. Az öszveköttetések Behobién keresztül minden nap nehezebbek. Ha ez sokáig így tart, a' kereskedés megtsökken. A' Carlisták jól tudván, hogy a' Frantzia Kormánytól semmi jót sem reménylhetnek, minden Frantzia Országból jövő portékára 15 pCentó vámot vetnek. Bayonnében a' kereskedő hajók a' portéka szállítását felfüggesztették. Generál Botton, a' Királynénak egyik leghívebb alattvalója azt a' különös útasítást vette, hogy a' Madridba vivő Országúton minden közösülést állítson helyre: ezen tzelnek elérésére 6000 katona minden órában készen várja parantsolatját.

(Indicateur de Bordeaux.) Bayonne Jan. 30-kán. Saragossába 5000 ember érkezett, innen Navarrába menendő, hogy Valdes és más Generálok seregével egyesülhessen. Quesada, a' ki 3500 emberrel szinte Navarrába készül, Pancorcóba megérke-

zett, 's innen a' Logronnon keresztül vivő útra tér, mivel úgy hallotta, hogy Riojának lakosait fel akarják lázítani. A' tartománybeli lakosok elvagnak telve enthusiasmassal Don Carlos eránt, sőt azt mondják, kikeletig 70 esztendős férjfiak is fognak fegyvert mellette: más oldalról azt hiszik, hogy ha a' jelen Kormánynak ereje kibontakozik, a' mit a' környülállásokból reményleni lehet, akkor a' Rebellesek páronként fognak hajtani. A' vashámorok, és Orbacietavára Jan. 29-től ismét a' Carlisták hatalmában vagyon.

B É T S.

A' Felséges Tsászárnak és Királynak, mint legkegyelmesebb szeretett Fejedelmünknek ditsőneve napja Febr. 12-kén ismét új alkalmatosságot ada az Ő kegyes országlása alatt békességben élő sok millió hív alattvalóinak Eránta viseltető hódoló tiszteleteknek és tántoríthatatlan hívségeknek tsalhatatlan tanubizonyságait az által kimutatni, hogy az Ő drága életéneke eddig lett megtartásáért a' Mindenhatónak hálakat adtak, egyszersmind pedig élete és boldogító országlása még sok időkre leendő kiterjesztéséért buzgó szívvel esedeztek.

Tegnapelőtt Febr. 12 kén végzé itten világi pálya futását hosszas sínlődés után Ts. Modrovits György Ur, a' Magyar Országi adózó nép hivatalbeli M. Kir. Udvari Agense, és több Ts. Ns. Vármegyék Tábla Bírája, kinék mint munkás és ritka egyenes lelkű férjfiúnak elhunytát minden baráti és esmerősi szívekből fájlalják.

MAGYAR ÉS ERDÉLY ORSZÁG.

Po'son Febr. 10-kén. Tegnap inepelték e' Sz. Kir. Város lakosai, Ő Ts. Kir. Felségek születések napját.

Ezen jeles nap felviradását ágyú durrogások jelentették. A' Város fő templomában, Patriarcha, és Egri Érsek P y r k e r László Ő Excellentiája vitte véghez az Isteni tiszteletet, mellyen jelen valának Ts. Fő Hertzeg az Ország Nádora, a' Mágnások, és a' többi Kk. és Rk végre a' Vármegye, és Város Magistratusa.

A' Protestáns Evang. Anyaszentegyházban is ez innephez alkalmaztatott szertartással ment véghez az Isteni tisztelet, jelenlétén Ő Tsász. Magassága a' Nádorné.

Miután a' T. Kk. és Rk a' 2-dik Kir. Rescriptum felett való tanátskozást bevégezik, a' Törvénykezési munkálat 11-dik cikkelyéhez fognak, melly a' Jász, és Rún Kerület, a' Hajdú, és 16 Szepes Városok Törvénykezését illeti.

Nyitráról Jan. 30 dikán. Tegnap az az Jan. 29-kén élte végső napját V á c z y G l y c e r i u s a' Nyitrai Kegyes Szerzetbeli T. Atyák collegiumának Igazgatója, kinek tetemei maí nap illő szertartással takarítottak el. A' boldogult a' Nyitrai Gymnasiumban több esztendőig mint Professor, utóbb pedig 13 esztendeig mint Rector jámbor 's kegyes életével mindenek tiszteletét bírta. Béke 's nyugalom porainak!

S z e g e d r ő! Febr. 4-ről. A' városunk felrészén Tiszánkba befolyó Maruzs olly annyira nevedett, hogy mint a' naponkint hozzánk jutni szokott hírek bizonyítják, ágyában meg nem férhetvén nagyobb kiterjedésű földekre már is kiöntéseket tett — és valóban méltó aggodalomban vagyunk a' nagy és talan veszélyt is hozható víz áradások felől, — mert ha a' szokatlan víz nevedést, a' Tiszának hasonlólag rémitő feldagadását tekintjük, sőt megnézzük azt, hogy a' befogadó fo-

lyóknak megáradottságok szabad lefolyást nem engedhet, és figyelmet fordítunk oda is, hogy ezen szép tavaszi napokban mutatkozni szokott hosszszas melegebbség a' hegyeken, és hidegebb tájékokon lévő havakat könnyen elolvaszthatja, elég okunk van arra, hogy alacsonyabb fekvése miatt városunknak a' közelgető víz áradástól jó előre rettegjünk. M. I.

Erdélyi Orvosok egyesülete Kolozsvárt.

Jelen korunkban a' tudomány 's művészet körében minden szépnek és jónak tökéletesítésére számos intézetek, egyesületek és társaságok alapultak, hogy egyesített iparral 's a' magános eszméletek, gondolatok és tapasztalások költsönös közlése által, a' lelki műveltség szélesb terjedelmet nyerjen, és a' fő tziel, a' melly nem egyéb, mint az emberiség köz java, nagyobb léptekkel mehessen előre. Az itten nem régen létesült Orvosi kar, melly eddig csak a' felsőbbség rendelkezéséből, nevezeteseb törvényes orvosi kérdések megítélésére, 's érdekesebb Orvosi tárgyak eldöntésére határozatlan időben gyűlt vala egybe, meggyőződven a' felől, hogy hasonló egyesületnek alapítása főként az Orvostudomány practica részére nézve, mind az Orvostudomány kiterjedésére általában, mind pedig közvetlen a' szenvedő emberiségre hasznos befolyással lenne, e' tzielből, tiszta orvos gyakorlati tzielzésű egyesülést, 's meghatározott időkből öszvegyűléseket vett maga elébe, 's ezentúl minden hónap utolsó napján, vagy ha az innep nap lenne, az azt követő napon délutáni 4 órakor, 's a' tárgyak mivoltok szerént több napokon is folytatva, az Országos főorvosi dolgozó szobába egybejöni meghatározta, melly gyűlések minden hazafi Orvos Doctornak és Seb-

orvosnak nyitva állandanak: — Ezen gyűlés tárgyai következők lesznek: —
 1) A' Vármegyéken, Székeken, Vidékeken elharapodzott járványokról, azoknak alkotásairól, nevezetesebb Orvosi esetekről, az állatok közt uralkodó nyavalyákról, ezen egyesület előlülőjéhez, az ország fő orvosához béküldött hivatalos tudósítások tanácskozás alá jöven, ha valami értekezés vagy útasítás főképp a' népszámára szükségesnek találtatik, ezen gyülekezet valamelyik tagja ennek kidolgozására megkéretik. 2) Különösen itt Kolo'svárt 's az ország más főbb városaiban is honnilag és járványosan uralkodó betegségekről, ezekben kitünő characterről, 's használt gyógymódoknak nagyobb, vagy kevesebb sikeréről való értekezések. 3) Minden tag tetszése szerint a' praxisában előforduló nevezetesebb orvosi eseteket ezen orvosi gyűlés elébe terjesztheti, 's róla a' mások vélekedéseit is kihalgathatja. 4) Minden nevezetesebb nyavalyával szenvedő, akár hová való legyen is az, akár személyesen, akár bérmentes levelek által, illy tzm alatt: „Az Orvosi egyesület Elölülőjének, 's Erdélyország főorvosának M. Ferenczy Jó'sefnek. Kolo'svárat“ egy orvos által körülállásosan előadott betegség historiájával, állapotját ezen Orvosi egyesület elébe terjesztheti, a' honnan a' reá tett vélekedés nékie vissza íratik. Ezen orvosi tanácskozásért senki is fizetni nem tartozik; tsakugyan hogy a' tehelősebbek 's előbbkelők a' nem fizetésért az egyesülethez folyamodni ne átalják, az illy tanácskozásért tetszés szerint ajánlandó jutalom elfogadtatik, de ezen jutalom

az egyes tagok közt ki nem osztatik, hanem az orvosi egyesület pénztárába téletvén, ezen gyűlésekhez ne talám megkívántató közös költségekre, 's nevezetesebb orvosi havi írások szaporítására fordittatik. 5) Minden hazafi orvos, ha valami újat látott, tapasztalt és próbált, vagy orvos gyakorlati gondolatjai lennének, akár személyesen ezen gyűlésekben előadhatja, akár írásba bémutatja, melly mindenkor köszönettel 's szívesen fogadtatik.

Ezen egyesület előtt megfordult nevezetesebb tárgyak, 's méltóbb értekezések, a' maga idejében közönséggé fognak tétetni. — Felszólítatnak azért ezen hazában lakó tisztelt orvosi társaink: ezen közjóra intézett tzelunkat akár személyes megjelenésekkel, akár munkájikkal elősegelleni tartásák hazafi kötelességeknék; a' szenvedők és betegek pedig, kiknek ezen egyesülethez bizodalnok leszen, a' megírt napokon bátran folyamodhatnak ezen gyülekezethez, hol az orvosi törvények szokott megtartása mellett szívesen látatnak, — 's számokra orvosi tanács nyújtatik. — Kolo'svárt, Jan. 20 dik 1854.

S. P. Pataki Dániel,
 Orvos Doctor, szülés-segítő 's az
 orvosi kar jegyzője.

A' Pénz folyamata Febuárius' 13 dikán;
 közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 96 5/8
 Az 1820-beli sorsosok: 205 3/8
 Az 1821-beli hasonlók: 136 5/8
 Betsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: — for. keltek, mind Conv.
 Bank-Aktziák keltek 1230 for. ton
 Conv. Pénzben.